

LARS BERGSTRÖM

Filosofi och konkurrens

På en punkt vill jag ge Ingvar Johansson rätt: förekomsten av internationella nätverk – delvis elektroniska – gör det lättare än förr att ha olika filosofiska traditioner representerade på en och samma institution. Det tänkte jag inte på.

Johansson åberopar nu John Stuart Mill. Det duger knappast. Mill argumenterar för åsiktsfrihet och tolerans ("man skall inte förtrycka andras åsikter"). Men här är det fråga om mer än så, nämligen aktivt intresse och statligt stöd för en mängd väletablerade, men geografiskt och delvis tidsmässigt differentierade tanketraditioner.

Johansson menar att jag överdriver pluralismens svårigheter. Men vi skulle kanske ändå kunna enas om att ju mer långtgående pluralismen är, desto svårare blir den att genomföra. Jag håller förstas med om att man "bör ha en viss kunskap om" andra filosofiska riktningar än den man själv tillhör, men hur långt därutöver skall man gå? Det är frågan.

Johansson anser att "motkonkurrens" är nödvändig för kvalitetsbedömning i filosofi. Jag har ingen invändning mot detta. För att bedöma kvaliteten i det man gör måste man jämföra det med vad andra gör. Men frågan är om detta är ett argument för pluralism, vilket Johansson bara tar för givet i första premissen av sin syllogism. Det vanliga är ju att man jämför det man gör med vad andra företrädare för ens egen tradition gör när de behandlar samma eller likartade problem. I vilken grad bör man därutöver anstränga sig för att ta reda på vad företrädare för andra traditioner (hur många? hur avlägsna i tid och rum?) gör när, och om, de behandlar samma problem? Det kan man tydligen ha olika åsikter om. Jag har gett argument för min åsikt.